

Изх. № 299/29.09.2020 г.

**ДО
Г-Н КИРИЛ АНАНИЕВ,
МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН АНАНИЕВ,

Във връзка с обсъждането на Законопроекта за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност, в преходните и заключителни разпоредби на който са предложени промени и в Закона за акцизите и данъчните складове, Закона за корпоративното подоходно облагане, Закона за данъците върху доходите на физическите лица, Закона за местните данъци и такси и Закона за счетоводството, представяме на Вашето внимание следното

СТАНОВИЩЕ:

Асоциацията на индустриалния капитал в България разгледа обстойно законопроекта за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност. **Като цяло сме удовлетворени от факта, че с предложения законопроект се следва политиката на правителството за предвидима данъчна среда**, като не се предлагат радикални данъчни изменения и реформи, а по-скоро се оптимизира данъчното законодателство чрез въвеждане на нови разпоредби, хармонизиращи българските данъчни закони с изискванията на европейските директиви, както и разпоредби, целящи въвеждането на еднаква терминология и избягване на затруднения при прилагането, синхронизиране на нормативни разпоредби и намаляване на административната тежест.

Считаме за необходимо да отбележим, че предложеният законопроект е придружен от частична оценка на въздействието, която очевидно не е изготвена формално (както обикновено сме били свидетели), а обосновано аргументира предложените промени в данъчното законодателство, дефинира проблемите, определя целите, идентифицира заинтересованите страни и оценява въздействието на предложените промени в данъчните закони.

Оценяваме положително предложените нови разпоредби, свързани с въвеждане в ЗДДС на разпоредби на Директива (ЕС) 2017/2455 и Директива (ЕС) 2019/1995, приложими за **трансгранична електронна търговия между данъчно задължени и данъчно незадължени лица**, както и **предложението за прецизиране на освобождаването от**

облагане с данък върху добавената стойност на застрахователни и презастрахователни услуги, с което освобождаването по чл. 47 от ЗДДС ще е в зависимост от вида на доставката, а не от формалните изискванията на Кодекса на застраховането.

Категорично подкрепяме предложената отмяна на чл. 118 от ЗДДС, с който се определят изискванията към софтуерите за управление на продажбите в търговски обекти (СУПТО). През последните две години изискванията за СУПТО и наредбата (Н-18), която го регламентира, претърпяха множество изменения и допълнения. В резултат на което около 300 хил. компании изгубиха време и платиха стотици милиони левове в опит да отговорят на изискванията на неясното законодателство. Крайните срокове за привеждане на търговската дейност на предприятията в съответствие с изискванията на Н-18 бяха измествани неколkokратно, тъй като нито Националната агенция за приходите (НАП), нито бизнесът бяха способни да се ориентират в текстовете, а накрая всичко се оказа практически напразно. Агонията от последните две години показва на инвеститорите големия минус на България - политическата и регулаторната среда прави невъзможно планирането в частния сектор. НАП и Министерство на финансите показаха, че не познават сложността на бизнес процесите в контролираната от тях сфера. Бавно осъзнаха проблема и не успяха да го решат в нормален срок, а бизнесът плати сметката за този експеримент. След отмяната на чл.118 от ЗДДС отново стои неяснотата как ще бъде изменена Наредба Н-18.

Обсъждайки промени в ЗДДС, трябва да подкрепим предложението на сдружение „Българска асоциация на заведенията“ (БАЗ), член на АИКБ, **да бъдат прецизирани текстовете, отнасящи се до прилагане на пълна и намалена данъчна ставка в сектор „Ресторантьорски и кетъринг услуги“**, разписани в чл. 66, ал. 2, точка 3 от ЗДДС и Параграф 1, точки 61 и 62, букви (а), (б) и (в) на допълнителните разпоредби на ЗДДС, така че намалена данъчна ставка да се прилага и при доставка на преработени храни за вкъщи, офиси и други места. Мотивът за това е, че сегашната редакция поставя в неравностойно положение предлагането на храни в заведения и с доставка за вкъщи, без за това да има каквато и да е икономическа причина. Ето защо АИКБ настоява този проблем да бъде решен с настоящата промяна в ЗДДС.

По отношение на предложенията за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове - **оценяваме положително създадената в закона правна рамка**, която да урежда случаите, когато при необходимост и при изпълнение на определени условия **лицензираните складодържатели да могат да надвишават определеното и предоставено за данъчния склад обезпечение.** Тази възможност определено ще доведе до намаляване на административната тежест спрямо лицензирани складодържатели, които нямат забавени плащания за акциз, но в определени случаи имат необходимост да надвишат предоставеното обезпечение.

Не можем да подкрепим изменението на Закона за корпоративното подоходно облагане, с което се променя срокът за подаване на декларацията за промени на авансовите вноски за корпоративен данък по чл. 88 от ЗКПО, като се определя 25 ноември на текущата година като краен срок за коригиране на авансовите вноски. Намаляването на срока за промяна на авансовите вноски на практика изключва от прогнозирането на финансовия резултат последните два месеца на годината, а трябва да бъде отчетено, че в четвъртото тримесечие и в частност – в последните 2 месеца на стопанската година, голяма част от икономическите сектори на българската икономика реализират най-големите си продажби и формират финансовия си резултат. Крайна дата 25 ноември изключва освен месец декември и месец ноември при определянето на прогнозния

финансов резултат за годината от компаниите. Преобладаваща част от микро- и малките предприятия, които са задължени да правят тримесечни или месечни авансови вноски по ЗКПО, аутсорсват счетоводното си обслужване и получават информация за размера на приходите, разходите и финансовия резултат от счетоводните предприятия или счетоводителите, които ги обслужват, след предаване и обработване на документите си за текущия месец, а това обикновено се случва след 14-то число на месеца, следващ текущия месец. Също така трябва да се има предвид, че съкращаването на срока увеличава възможността след крайния срок да се реализират еднократни сделки (продажба на недвижим имот или на значително количество стоки и продукция), които значително да изменят текущия финансов резултат на предприятието и които да не бъдат взети предвид при определянето на размера на авансовия данък. Реализирането на такава хипотеза е особено вероятно при строителните компании. Министерството на финансите се опитва чрез промяна на срока да избегне концентрацията на значителни данъчни приходи от авансови вноски в средата на последния месец от годината и свързания с това кратък срок за уреждане на бюджетните взаимоотношения, но резултатът ще е по-скоро плащане от страна на бизнеса на лихви върху невнесени авансови вноски или обратното - надвнесени авансови вноски в следствие на неточно прогнозиран финансов резултат.

Подкрепяме определянето на доходите от разпореждане с финансови инструменти и на доходите от лихви от облигации и други дългови ценни книжа, търгувани на пазар за растеж, **като необлагаеми доходи**. Предлагаме тези данъчни облекчения да не се ограничават със срок, както е предложено в законопроекта (5 години).

С тревога отбелязваме, че за поредна година предложенията за изменение и допълнение за Закона за местните данъци и такси не променят срока за влизане в сила на методиката за определяне на размера на такса „битови отпадъци“, която въвежда принципа „замърсителят плаща“, така както е обективиран в Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно отпадъците и за отмяна на определени директиви. **Тези изменения и допълнения трябва незабавно да влязат в сила**, за да се реализира дълго отлаганата реформа и да се създаде практика за коректно определяне на план-сметките на общините и възприемане на справедлива основа за разпределянето им в такса „битови отпадъци“.

Използваме повода, че с § 72 се предлагат изменения и допълнения в Закона за счетоводството, за да предложим за пореден път едно правилно според нормите на общностното право и желано от бизнеса изменение в този закон, а именно:

В чл. 37 да се направят следните изменения и допълнения:

- 1. В ал. 1 буква „а“ числото „2 000 000“ да се замени с „4 000 000“.**
- 2. В ал. 1 буква „б“ числото „4 000 000“ да се замени с „8 000 000“.**
- 3. Алинеи 2 и 3 да се отменят.**

Регламентираните в Закона за счетоводството критерии за извършване на независим финансов одит създават непропорционална на финансовите и административни възможности на предприятията тежест. Приетата национална мярка за изпълнение **четири пъти надхвърля изискванията на общностния акт** и по никакъв начин не благоприятства ефективното прилагане на Директива 2013/34/ЕС, а напротив - създава необосновани трудности за малките предприятия в осъществяваната от тях дейност.

В България извършването на одит на малки предприятия не се налага заради специфичните условия или потребности на тези предприятия и на ползвателите на финансовите им отчети и неясна остава причината за въвеждането на многократно по-ниски прагове за задължителен одит на предприятията. В почти 100 % от малките предприятия, които се одитират съгласно действащото законодателство, едни и същи физически лица са както собственици на капитала, така и управители, и затова не се нуждаят особено от това трета страна-одитор да гарантира достоверността на финансовите отчети на предприятията им.

В България свръхрегулирането по отношение на задължението за одит води до загуба на конкурентоспособност на голяма част от малките предприятия, като и ги поставя в неблагоприятна позиция спрямо техните конкуренти от съседни държави и други държави членки.

В българския Закон за счетоводството не е възприет подходът, който се препоръчва в Директива 2013/34/ЕС относно задължителните критерии за извършването на независим финансов одит на предприятията. **Директивата определя задължението за одит не според правната форма, а на база реализирани приходи от продажби, налични активи и брой на служителите за отчетния период, т. е. според големината на предприятията.** Според българския Закон за счетоводство на задължителен независим финансов одит за годишните и консолидираните финансови отчети подлежат акционерните дружества и командитните дружества с акции, които не са микропредприятия (надвишават 2 от 3 прага – 700 000 лв. активи, 1 400 000 лв. продажби и 10 души численост на персонала), т. е според правната им форма независимо от големината на предприятията. Същото важи и за годишните финансови отчети на предприятията, които консолидират своите отчети, дори и активите, продажбите и персоналът им да клонят или да са равни на нула. Това изискване създава огромна административна и финансова тежест за малки и средни предприятия, които са АД или КДА, или са част от икономическа група. По този начин не се възприеха изцяло благоприятните за бизнеса последици, които директивата изрично допуска. Ал. 1.т., ал. 2 и ал. 3 на член 37 от Закона за счетоводството трябва да се заличат.

С УВАЖЕНИЕ,

**ВАСИЛ ВЕЛЕВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УПРАВИТЕЛНИЯ
СЪВЕТ НА АСОЦИАЦИЯ НА
ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ В
БЪЛГАРИЯ**